

[Alfred Jensen.]

ved, at pengene her er anbragt længere ude, end det hidtil har været tilladt — og når man endda påtænker at tillade selskaberne at gå længere, bliver risikoen endnu større. Retten til at anbringe midler i aktier betyder også forøget risiko.

Det er jo ikke sådan i vort land — og heller ikke andre steder, hvor man lader det frie initiativ spille — at der ikke er nogen risiko for den almindelige borger; det er der jo i høj grad. Vi har vel endnu ikke oplevet noget eftersmæk efter den højkonjunktur, vi har bevæget os i, og jeg ved heller ikke, om vi vil komme ud for noget lignende som det, vi oplevede efter første verdenskrig; men jeg ved i hvert fald, at der ikke er grund til at give mere mulighed for spekulation, end der allerede findes.

Vi har derfor de største betænkeligheder ved en udvidelse som den, der er foreslået på dette område. Så vidt vi kan se, vil man her give spekuleringen friere løb, end den hidtil har haft, og det vil, som jeg allerede har sagt, betyde større risiko for de forsikrede.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller var glad for, at man ikke i 1945 fik realiseret tanken om en nationalisering af forsikrings-selskaberne. Jeg ved ikke, hvorfor man skal glæde sig derover. Jeg har ikke indtryk af, at de forsikrede har tjent på det. Når det derimod drejer sig om dem, der spekulerer i forsikringsselskaber, er det vel rigtigt, at de har tjent på det. Men hidtil har jeg altså ikke hørt noget som helst, der kunne tale for, at man ikke skulle have foretaget den nationalisering, som blev beskrevet i „Fremtidens Danmark“.

Jeg er for øvrigt enig med det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen i, at man ikke skal stile efter at få oprettet flere livsforsikringsselskaber. Jeg kan godt sige, at jeg ønsker så få som muligt; men jeg ville i virkeligheden hellere sige det stærkere, jeg ville hellere sige, at det var rimeligt, om vi kun havde ét livsforsikringsselskab; jeg ved ikke, om det ikke også lå i det ærede medlems bemærkninger, at det i og for sig var nok med ét selskab. Vi har den opfattelse, at livsforsikringsvirksomhed og tegning af alle de lovpligtige forsikringer ikke burde gøres til genstand for privat spekulation, men i stedet være statsfore-

tagender. Og her tænker jeg ikke i første række på, at staten derigennem ville få penge til rådighed; jeg tænker mere på de fordele, de forsikrede ville få derved.

Jeg kan ikke se, at man kan komme uden om at beskæftige sig med denne tanke, når nu lovforslagene kommer til behandling i et udvalg; og det mest rimelige ville vel være, om man i første omgang sigtede efter at få al livsforsikring draget ind under statsanstalten for livsforsikring. Jeg vil ikke tro, at der ud fra de forsikredes synspunkt kan rejses nogen saglig indvending mod dette. Da vi i december måned behandlede et lovforslag angående forholdene for dem, der er forsikret i statsanstalten for livsforsikring, bemærkede jeg mig, at finansministeren mente, at man også burde tage nationaliseringsspørgsmålet op, når man endelig ville behandle livsforsikringsselskabernes forhold.

Det ærede medlem hr. Paabøl rejste spørgsmålet om de private selskabers adgang til at konkurrere på lige fod med statsanstalten for livsforsikring og ønskede dette spørgsmål behandlet i udvalget. Jeg kan heller ikke se rettere, end at man må tage dette op i udvalget og tage stilling til det, og jeg tror, det ærede medlem hr. Aksel Møller er for tidligt på færde, når han vil bestille gravøl til denne del af „Fremtidens Danmark“. Jeg tror, det ærede medlem bør vente lidt med det, for dette spørgsmål er ikke taget af dagsordenen, tværtimod må det rejses igen på en sådan måde, at det bliver løst.

Jeg håber, at man vil tage disse mine betragtninger med ind i overvejelserne, når udvalget foretager sin gennemgang af de to foreliggende lovforslag. Vi er velvilligt indstillet over for lovforslagene, men jeg udtaler håbet om, at man ikke alene vil se med sympati på tanken om at drage livsforsikringsselskaberne ind under statsanstalten for livsforsikring, men at man også vil komme med de fornødne forslag i så henseende, så dette spørgsmål kan blive bragt ud af verden til gavn for de forsikrede og vel også til gavn for samfundet som helhed.

Handelsministeren (Philip): Det er med stor glæde, jeg har hørt på drøftelserne her i dag. Der har jo gennem hele forhandlingen